

DOMINGO XXIX DEL TIEMPO ORDINARIO (Ciclo C)

En la primera lectura vemos a Moisés intercediendo por el pueblo. Su oración es escuchada por Dios, que muestra su complacencia otorgando la victoria a los israelitas. En este texto la tradición ha visto una referencia al poder de la oración. Dios espera de nosotros que intercedamos los unos por los otros. Forma parte de la llamada «comunión de los santos». Al mismo tiempo el catecismo habla también del «combate de la oración». Contrariamente a lo que muchos piensan, la oración no siempre resulta fácil. Más bien todo lo contrario: exige un esfuerzo y produce fácilmente cansancio. De ahí la importancia de ayudarnos unos a otros a orar. Cuando Moisés pierde las fuerzas, Aarón y Jur le sostienen para que no desfallezca. Ejemplo claro de cómo también nosotros, en la familia, en los grupos parroquiales y también en las comunidades religiosas debemos ayudarnos unos a otros a rezar. Es muy importante la oración comunitaria. Unos a otros nos ayudamos a orar. Es lo que hace una mamá o un papá con su hijo pequeño. Sabe que si no está con él, no dirá sus oraciones de la noche. De forma parecida todos nos animamos a perseverar en la oración. No es raro que en el libro de los Hechos se narre que los apóstoles se reunían para rezar.

Jesús, en el evangelio de hoy, también vincula la oración a la fe. De hecho, una de las tentaciones mayores contra la oración es pensar que no es eficaz. Creemos que Dios no nos escucha y consideramos el tiempo dedicado al trato con Dios como perdido. El ejemplo que nos pone Jesús dice justo lo contrario. Dios no es insensible a las peticiones de sus hijos. Por eso, el Señor nos exhorta a no desanimarnos nunca. Jesús viene a decirnos que si no rezamos, es porque nos falta fe.

La historia de la Iglesia corrobora las enseñanzas de Jesús. Desde su ser más íntimo, la Iglesia sabe que sus éxitos dependen sobretodo de la oración.

La oración, por otra parte, siempre es respuesta a Dios. Él ha hablado primero. De ahí que san Pablo anime a Timoteo a recurrir a las Sagradas Escrituras. La palabra de Dios es útil para instruir y, además, es el contenido fundamental de la oración. Conociendo lo que Dios nos dice, estamos más dispuestos a saber cómo hablarle. Escuchando a Dios aprendemos qué hemos de decirle. No debemos desfallecer. Para ello hemos de estar convencidos, como reza el salmo de hoy: «El auxilio me viene del Señor, que hizo el cielo y la tierra». La oración confiada es muy poderosa.

María nos invita a su escuela de oración. Oremos con María, y ella nos enseñará, nos irá guiando por los caminos de la verdadera oración.

XXIX НЕДІЛЯ У ЗВИЧАЙНИЙ ЧАС (Цикл С)

У першому читанні ми бачимо, як Мойсей заступається за людей. Його молитва почута Богом, який виявляє своє задоволення, даруючи перемогу ізраїльтянам. У цьому тексті традиція бачила посилення на силу молитви. Бог очікує, що ми будемо заступатися один за одного. Це частина так званого «спільноти святих». Водночас катехизм також говорить про «боротьбу молитви». Всупереч тому, що багато хто думає, молитва не завжди легка. Навпаки: це вимагає зусиль і легко викликає втому. Звідси важливість допомоги один одному в молитві. Коли Мойсей втрачає сили, Аарон і Хур підтримують його, щоб він не знепритомнів. Яскравий приклад того, як і ми в родині, в парафіяльних групах, а також у релігійних спільнотах повинні допомагати одне одному в молитві. Спільна молитва дуже важлива. Ми допомагаємо один одному молитися. Це те, що мама чи тато роблять зі своєю маленькою дитиною. Він знає, що якщо його не буде з ним, він не буде молитися вночі. Подібним чином ми всі заохочуємо один одного бути витривалими в молитві. Нерідко в книзі Діян апостолів розповідається, що апостоли зібралися, щоб помолитися.

Ісус у сьогodнішньому Євангелії також пов'язує молитву з вірою. Насправді, одна з найбільших спокус проти молитви полягає в тому, щоб думати, що вона не ефективна. Ми віримо, що Бог нас не слухає, і ми вважаємо час, витрачений на спілкування з Богом, марно витраченим. Приклад, який дає нам Ісус, говорить якраз про протилежне. Бог не байдужий до прохань своїх дітей. Тому Господь закликає нас ніколи не падати духом. Ісус приходить, щоб сказати нам, що якщо ми не молимося, це тому, що нам бракує віри.

Історія Церкви підтверджує вчення Ісуса. Зі свого найінтимнішого єства Церква знає, що її успіхи залежать передусім від молитви.

З іншого боку, молитва – це завжди відповідь Богові. Він заговорив першим. Тому святий Павло заохочує Тимофія звернутися до Святого Письма. Слово Боже є корисним для навчання і, крім того, є основним змістом молитви. Знаючи, що Бог говорить нам, ми більше хочемо знати, як говорити з ним. Слухаючи Бога, ми дізнаємося, що маємо йому сказати. Ми не повинні знепритомніти. Для цього ми повинні бути переконані, як говорить сьогodнішній псалом: «Допомога мені від Господа, що створив небо і землю». Упевнена молитва дуже сильна.

Марія запрошує нас до своєї школи молитви. Молимося з Марією, і вона навчить нас, поведе нас дорогами правдивої молитви.